

Αριθμός 220 /2019

Αριθμός Κατάθεσης Δικογράφου ΑΣΦ279/26.6.2018

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΣΕΡΡΩΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Πρόεδρο
Πρωτοδικών, την οποία όρισε ο Διευθύνων το Πρωτοδικείο, χωρίς τη
σύμπραξη Γραμματέα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 12.3.2019, για να
δικάσει την από 26.6.2018 αίτηση, με αριθμό κατάθεσης δικογράφου
ΑΣΦ279/26.6.2018 και με αντικείμενο τον καθορισμό εύλογης αμοιβής κατά το
άρθρο 49 του Ν. 2121/1993 και την προσωρινή επιδίκαση μέρους αυτής υπέρ
δικαιούχων πνευματικών-συγγενικών δικαιωμάτων, μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Της εδρεύουσας στο Δήμο Αθηναίων αστικής μη
κερδοσκοπικής εταιρείας με την επωνυμία «GEA – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ,
ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ
ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ
ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ»
και το διακριτικό τίτλο «GEA - GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», νομίμως
εκπροσωπούμενης, που παραστάθηκε στο Δικαστήριο διά της πληρεξουσίας
δικηγόρου της, μέλους του Δικηγορικού Συλλόγου
(Α.Μ. Δ.Σ.).

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1. Της ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας με
την επωνυμία

(ΑΦΜ), που εδρεύει στις επί της οδού
και στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το μπαρ
με τον διακριτικό τίτλο το οποίο βρίσκεται στις επί
της οδού όπως νομίμως εκπροσωπείται,

2. Της ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας με την επωνυμία (ΑΦΜ), που εδρεύει στις επί της οδού και και στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το μπαρ με τον διακριτικό τίτλο , το οποίο βρίσκεται στις επί της οδού όπως νομίμως εκπροσωπείται, εκ των οποίων η πρώτη παραστάθηκε στο Δικαστήριο διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της ενώ η δεύτερη δεν παραστάθηκε.

ΚΑΤΑ τη μετ' αναβολή συζήτηση της υποθέσεως οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτοί οι ισχυρισμοί τους, με τα σημειώματα που κατέθεσαν και ανέπτυξαν προφορικά στο ακροατήριο του Δικαστηρίου.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τη με αριθμό 7771Γ/12.9.2018 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου με έδρα το Πρωτοδικείο που προσκομίζει η αιτούσα, προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της κρινόμενης αίτησης, με έκθεση κατάθεσης δικογράφου, πράξη ορισμού δικάσιμου και κλήση προς συζήτηση για την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της 23.10.2018 επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στη δεύτερη των καθ' ων η αίτηση. Κατά τη δικάσιμο εκείνη η διάδικος αυτή δεν παραστάθηκε, η, δε, συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε για τη σημερινή δικάσιμο, κατόπιν αιτήματος του πληρεξουσίου δικηγόρου της πρώτης των καθ' ων η αίτηση (βλ. ειδ. τη σχετική επισημείωση επί του δικογράφου της ένδικης αίτησης, του Δικαστή της έδρας κατά τη δικάσιμο της 23.10.2018 καθώς και τα προσκομιζόμενα πρακτικά αναβολής της δίκης). Κατά τη σημερινή δικάσιμο η δεύτερη των καθ' ων ήταν απύσχα, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε στη σειρά της από το οικείο έκθεμα και, συνεπώς, πρέπει αυτή να δικαστεί ερήμην, δοθέντος και του ότι κοινοποιήθηκαν νομίμως και εμπροθέσμως στη διάδικο αυτή τα σχετικά πρακτικά αναβολής (βλ. την

υπ' αριθμ. 4521/6.3.2019 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή). Η συζήτηση της υποθέσεως, ωστόσο, θα προχωρήσει σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (βλ. Τζίφρα, Ασφαλιστικά Μέτρα κατά τον ΚΠολΔ, εκδ. δ', 1985, σελ. 50, Μπένη, Πολιτική Δικονομία, υπ' άρθρο 690, σελ. 96-97).

Κατά το άρθρο 49 παρ. 1, 3 και 5 του Ν.2121/1993 «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα», όπως ισχύει, μετά την τελευταία τροποποίησή του με το Ν.4481/2017, Φ.Ε.Κ.Α 100/20.7.2017, «1. Όταν υλικός φορέας ήχου, που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο ... ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα, και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων. Οι οργανισμοί αυτοί υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. 2. ... 3. Οι εισπραττόμενες αμοιβές κατανέμονται εξ ημισείας μεταξύ ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και παραγωγών των υλικών φορέων. Η κατανομή των εισπραττόμενων αμοιβών μεταξύ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και μεταξύ των παραγωγών γίνεται κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες που περιέχονται στον κανονισμό του κάθε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. 4. ... 5. Όταν υλικός φορέας εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο ... ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στους υλικούς αυτούς φορείς. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται η παράγραφος 1 εδάφια β' και γ', καθώς και οι παράγραφοι 2 και 4 του παρόντος άρθρου». Περαιτέρω, κατά το άρθρο 22 παρ. 6 του Ν. 4481/2017 περί «Πνευματικής ιδιοκτησίας, συγγενικών δικαιώματα και πολιτιστικών θεμάτων», ο οποίος συμπληρώνει τον βασικό για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα νόμο 2121/1993 και ενσωματώνει στην ελληνική έννομη τάξη την Οδηγία 2014/26/Ε.Ε. του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και

συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕΕΚ L 84/72 20.3.2014), «Σε περίπτωση μη καταβολής αμοιβής για τη λήψη άδειας ή διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο χρήστης οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το αιτούμενο ποσό αμοιβής ή εκείνο που θα έχει ορίσει και επιδικάσει προσωρινά το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατόπιν αίτησης είτε του χρήστη είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις ή ως εύλογο, αν δεν υπάρχουν παρόμοιες περιπτώσεις. Μετά από αγωγή που ασκεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ή ο χρήστης, το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του Κ.Πολ.Δ., προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και το ύψος αυτής και την επιδικάζει.», ενώ στην παράγραφο 7 του ως άνω άρθρου του ίδιου νόμου ορίζεται ότι «Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2.121/1993 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Για τον οριστικό προσδιορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής της εφαρμόζεται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6.». Ο νόμος, προβλέποντας τη δυνατότητα του προσωρινού προσδιορισμού της εύλογης αμοιβής (κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων), θέλει να ρυθμίσει τις περιπτώσεις εκείνες, που δεν μπορούν να αναμείνουν την εγγενή βραδύτητα της τακτικής δίκης και συγκεκριμένα τις περιπτώσεις «πριν από οποιαδήποτε χρήση» (όπως ρητώς, εξάλλου, ορίζεται στην παρ. 6 του άρθρου 22 του Ν.4.481/2017), εκείνες, δηλαδή, για τις οποίες επιβάλλεται ο άμεσος καθορισμός της καταβλητέας αμοιβής, ώστε να δεσμευθούν τα μέρη κατά την επικείμενη κατάρτιση της μεταξύ τους σύμβασης και να επιτευχθεί η άμεση καταβολή της αμοιβής, από μεν την πλευρά των δικαιούχων, ώστε να εισπράξουν άμεσα το περιουσιακό τους δικαίωμα, από δε την πλευρά των χρηστών, ώστε να αποφύγουν να προβούν σε παράνομη χρήση [αφού οποιαδήποτε χρήση πριν καταρτισθεί η

σύμβαση ή, έστω, πληρωθεί ή αμοιβή, είναι παράνομη, συνεπαγόμενη ποινικές ή άλλες αστικές συνέπειες για τον χρήστη (άρθρα 64, 65 και 66 Ν.2.121/1993)], χωρίς να στερηθούν το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμά τους, για παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας (άρθρο 20 του Συντάγματος). Από τα ανωτέρω, σε συνδυασμό με τη γενική αρχή της απαγόρευσης της καταχρηστικής εκμετάλλευσης της δεσπόζουσας θέσης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων, που θεμελιώνεται, για μεν το Ελληνικό Δίκαιο στο άρθρο 2 του Ν.703/1977 «Περί ελέγχου μονοπωλίων και ολιγοπωλίων και προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού», για δε το Ευρωπαϊκό Δίκαιο στο άρθρο 86 της Συνθήκης της Ρώμης, και η οποία (αρχή) απέναντι στους χρήστες υλοποιείται με την απαγόρευση εξαναγκασμού αυτών προς καθορισμό μη δίκαιων τιμών, συνάγεται ότι η προσφυγή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης στο Μονομελές Πρωτοδικείο για τον προσωρινό καθορισμό της εύλογης αμοιβής, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, πρέπει να γίνει, αφού προηγηθούν, χωρίς να επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των μερών, οι διαπραγματεύσεις με τους χρήστες, οι οποίες βεβαίως επιβάλλεται να γίνουν πριν από οποιαδήποτε χρήση, έτσι ώστε να αποφεύγονται οι αυθαιρεσίες και οι καταχρηστικές διακρίσεις από τους οργανισμούς, σε βάρος των χρηστών, χωρίς να εξαναγκάζονται οι τελευταίοι σε καθορισμό μη δίκαιων τιμών, με την παροχή σ' αυτούς της δυνατότητας διαπραγμάτευσης του ύψους της οφειλόμενης αμοιβής, με βάση τα συγκεκριμένα προσωπικά τους στοιχεία (μέγεθος ή είδος κέντρου, είδος εκτελούμενης μουσικής, διάρκεια αυτής κ.ά.) και να αποφασίσουν ακόμη και για την περίπτωση να μην προβούν στη συγκεκριμένη χρήση. Επομένως, σε κάθε περίπτωση προσφυγής στο Δικαστήριο για προσδιορισμό της αμοιβής, εφόσον αυτή αφορά σε χρήση που έχει ήδη πραγματοποιηθεί, πρόκειται για οριστικό προσδιορισμό, ο οποίος γίνεται από το αρμόδιο τακτικό δικαστήριο, αποκλεισμένης της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, διότι, κατά τα προαναφερόμενα, ο νόμος με τη διαδικασία του προσωρινού προσδιορισμού θεραπεύει τις επείγουσες περιπτώσεις, που δεν μπορούν να αναμείνουν την εγγενή βραδύτητα της τακτικής δίκης (Γ. Κουμάντος «Πνευματική Ιδιοκτησία», 8η έκδοση 2002, σελ. 374 υποσημείωση με αρ. 765, ΜΠρΑθ 1019/2019, ΜΠρΑθ 777/2018, ΜΠρΑθ 7195/2018, ΜΠΛαμ 186/2018, Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ).

Στην προκείμενη περίπτωση, με την υπό κρίση αίτησή της, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι είναι νόμιμα συνεστημένος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, των τραγουδιστών και των μουσικών, έχοντας τις αναφερόμενες στο νόμο αρμοδιότητες διαχείρισης, μεταξύ των οποίων και η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής, που προβλέπει το άρθρο 49 του Ν.2121/1993 για τη χρησιμοποίηση υλικού φορέα ήχου και εικόνας, για παρουσίαση έργων στο κοινό. Ακολουθώντας, ιστορεί ότι έχει συντάξει το αναφερόμενο στην αίτηση αμοιβολόγιο, τηρώντας τους νόμιμους όρους δημοσιοποίησης, στη συνέχεια δε ότι κάλεσε τις καθ'ων η αίτηση, οι οποίες χρησιμοποιούν δημόσια τέτοιους υλικούς φορείς ήχου και εικόνας στις επιχειρήσεις τους, να προσέλθουν σε συμφωνία για την καταβολή της εύλογης και ενιαίας για όλους αμοιβής, πλην, όμως, οι τελευταίες αρνήθηκαν να προβούν σε σχετική συμφωνία, παρόλο που στις επιχειρήσεις τους εκτελούσαν κατά τα προηγούμενα έτη και συγκεκριμένα η πρώτη από το έτος 2015 έως το έτος 2017 και η δεύτερη από το έτος 2014 έως το έτος 2017, δημόσια έργα από υλικούς φορείς ήχου και εικόνας, χρησιμοποιώντας ρεπερτόριο έργων Ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών. Για τους λόγους αυτούς ζητεί: α) να καθορισθεί από το Δικαστήριο η εύλογη αμοιβή, που οφείλεται για τη χρήση των προαναφερθέντων ετών, στα ποσά που αναφέρει για καθεμία από τις καθ'ων η αίτηση, β) να υποχρεωθούν οι καθ'ων η αίτηση να προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου, το οποίο χρησιμοποίησαν κατά τη χρονική περίοδο των ως άνω ετών, προκειμένου (η αιτούσα) να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και γ) να υποχρεωθούν οι καθ'ων η αίτηση να της καταβάλουν προσωρινά το ήμισυ των αναφερομένων στην αίτησή της ποσών, νομιμοτόκως κατά τις ειδικότερες διακρίσεις που αναφέρονται στην αίτηση, άλλως από την επίδοση της υπό κρίση αίτησης μέχρι την ολοσχερή εξόφληση. Τέλος, ζητεί να καταδικαστούν οικιστών στην καταβολή της δικαστικής της δαπάνης. Όμως, η με το ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα αίτηση, εισαγόμενη κατά την προκείμενη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, κρίνεται απορριπτή ως μη νόμιμη. Και τούτο διότι, κατά το σκέλος της που αφορά στον καθορισμό της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του Ν.2121/1993, δεδομένου ότι, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν

στη μείζονα σκέψη της παρούσας, δεν παρέχεται από το νόμο η δυνατότητα του προσωρινού καθορισμού, με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, της αμοιβής αυτής, εφόσον πρόκειται για αμοιβή που αφορά σε χρήσεις, οι οποίες έχουν πραγματοποιηθεί σε προγενέστερο της ασκήσεως της αιτήσεως χρόνο, όπως εν προκειμένω καθ' όλη τη διάρκεια των προαναφερθέντων ετών, και για την οποία (αμοιβή) είναι επιτρεπτός μόνο ο οριστικός καθορισμός από το αρμόδιο τακτικό Δικαστήριο με την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών, ενώ, εξάλλου και σε κάθε περίπτωση, η διεξαγωγή δύο δικών, μία για προσωρινό προσδιορισμό και μία για οριστικό, της εύλογης αμοιβής, αποτελεί υπερβολική πρόνοια της αιτούσας, που δεν δικαιολογείται ούτε από το νόμο ούτε από την πρακτική. Ομοίως, κατά το σκέλος της που αφορά στην προσκόμιση καταλόγων με τους τίτλους του ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν οι καθ' ύλην, η αίτηση είναι απορριπτή, διότι οδηγεί σε ανεπίτρεπτη, σύμφωνα με τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 692 παρ.4 ΚΠολΔ, ικανοποίηση του προβλεπόμενου από το άρθρο 54 παρ.4 Ν. 2121/1993 δικαιώματος της αιτούσας. Τα δικαστικά έξοδα πρέπει να συμψηφισθούν εν όλω μεταξύ των διαδίκων, λόγω της ιδιαιτέρως δυσχερούς ερμηνείας των εφαρμοσθέντων κανόνων δικαίου (άρθρο 179 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της δεύτερης των καθ' ύλην η αίτηση και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αίτηση.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ εν όλω τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

ΚΡΙΘΗΚΕ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΗΚΕ και ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις 12-8-2019, με την παρουσία της Γραμματέως

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(Γ) Συμολογία